

Irmak

– Şükran Aydoğan · 12 Eylül 2017

Ve sonra güröl güröl akan ırmağın suyundan içti..Ama ne yaparsa yapsın bedenini saran kuruluştan kurtulamıyordu...Uzun zamandır ruhuna hırsız duygular dadanmıştı..En insani huylarını parça parça koparıp kara bir torbaya tıktırıyordu..Başlangıçta bir şey anlamadı geldiği yer ile gittiği yer arasındaki mesafe giderek açıldıkça kibir denilen pırıltılı elbise tenindeki tüm masumiyeti tüketmişti...

Düne kadar adı sanı duyulmamış biri iken birden bire çıktığı makam ondaki tüm erdemleri gizli bir mıkınlık gibi çekip yok ediyordu..İçindeki sahte sevinç, riyakar müjdeci, kahkahalarla 'en büyük sensin' derken nefsi cilalanıyordu...Hafızası bildiği tüm doğru kayıtları silmiş yerine kalın bir suç dosyası yüklemişti...Yeni kayıtlar eskileri, obur bir iştah ile yuttukça açlığı artırıyor günaha, yalana, haksızlığa doyamıyordu.

Ah! dedi ırmağın suyundan içerken ah!

Nasıl da fark etmedim yüreğim ne kadar ıssızlaşmış, ruhum kurak bir çöle dönmüş..Elleri gözleri bütün azaları şikayetçiydi ondan..Hepsi ayrı, ayrı feveran ediyor yetimler dolusu beddualar etrafında çekirge sürüleri gibi uçuşuyordu..Bulunduđu yerden aşağı baktı..Bunca merdiveni ne zaman, çıktım diye düşündü..

Sonra çıkmadığını çıkarıldığını hatırladı. Evet ruhuna dadanan hırsız hiç zorluk çekmeden çıkmasını sağlamış yüzüne de parlak bir maske takmasını öğütlemişti. Ki; o maske sayesinde çıkışı kolaylaşacak alkışlayan eller maskesine hayran kalacaklardı...Birden aşağı inmesi gerektiği haberi geldi şaşırđı çok yukarıdayım nasıl inerim bu merdivenleri diye korktu.

Güröl güröl akan ırmağın suyu aniden çekildi tek bir damla kalmamıştı ne içeceği nede yıkanıp aklanacağı kadarı bile yoktu...İçindeki tüm sahtelikler dışına sızmaya başladı o parlak maskesi düştü..Ten elbisesi üzerindeki günah lekeleri ile çok kirlenmişti ...Anladı ki insanın çıplağını örten onu utançtan koruyan erdemleriydi..Şimdi onlarsız çırılçiplak ve acizdi.

İkinci haber geldiğinde artık aşağı inmesi gerektiğini anladı...Sırtında binlerce ah ile inmeye çalışırken gözlerinden masumların kanı ip gibi akıyor dönüş yolunu daha da zorlaştırıyordu..Toprak ve insan birbirine karıştığında geriye kalan illetli miras kimseye hayır etmeyecek, tonlarca kul hakkının altında kalıp tarihe kara bir damga gibi mührünü vuracaktı....Tepedeki faninin yerin dibine inişi bir göz açıp kapanması kadar süreydi aslında...Ve sonra güröl güröl akan ırmağın suyu yetimlerin,masumların, günahsızların kederle sızlayan yüreğine ulaştı...

Şükran Gülcenaz AYDOĞAN